

GYÖNGYSZEM

Különszám

„ViseljeteK gondot tehát magatokra és az egész nyájra,
amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy
legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével
szerzett.” / ApCsel 20,28/

2017. augusztus

Tartalomból:

- Presbiter jelölt
- Barta Zsolt
- **Czövek**
- **Barnabás**
- Csernyák
Frigyesné
Mária
- Csuja Zoltán
Lajos
- Gellén István
- Juhász Béla
- Kenyeres
Sándor
- Kenyeresy
Dániel
- Kiss Ferenc
- Dr. Komenczi
Bertalan
- **Kóré Sándor**
- Kovács István
Zoltán
- Lukács István
- Luzsi Istvánné
Éva
- Nyitrai Zoltán
- **Péczely**
- **Szabolcs**
- Torday János
- Vaszkun Tibor
- Hirdetések

Presbiter jelölt

Egy gyülekezet életében vannak olyan jelentős események, amik, bár közvetlenül néhány gyülekezeti tagot érintenek, de mégis az egész gyülekezet helyzetére lesznek hatással. A mi gyülekezetünkben is ilyen kiemelkedő esemény fog bekövetkezni a presbiterválasztás alkalmával. Ezért, hadd lássa mindenki a jelölteket, hadd tudjunk imádkozni a presbiter jelölt testvérekért!

Isten Igéje „őrizőnek” nevezi a presbitereket, olyan valakiknek, akik őrt állnak, akik többedmagukkal védik az egész nyájat. Különösen nagy súlya van itt ennek a szónak: az egész nyájat. Ahhoz, hogy az egész nyájra valamelyest is gondot viselhessenek, a legelső dolgok egyike az, hogy ismerjék, kik tartoznak a nyájhoz, és a nyáj is ismerje őket! Sokszor a legnagyobb baj az, hogy a nyáj legtöbb tagjának nemhogy a helyzetét, életkörülményeit nem ismerjük, de még a személyét sem.

Ezért, komoly kérdésként vetődhet fel, hogy te jelölté-e engem presbiternek testvérem, vagy a Szentlélek? Ezt a kérdést minden jelöltnek el kell döntenie magában! Mert csak hitben lehet vállalni, hogy a gyülekezet külső-elhívásában a Szentlélek belsőelhívása válik hallhatóvá, és ha a Szentlélek hív el valakit erre a szolgálatra, akkor csak egyet lehet mondani, azt, amit Ézsaiás is mondott a belsőlátásra: „Ímhol vagyok én, küldj el engem Uram!”.

Sokan tudjuk, hogy roskasztó felelősséget rak ezzel Isten Igéje rájuk! De az a nyáj is, amiben a Szentlélek őrzőkké teszi Őket, nagyon drága érték! Igen, úgy nézzünk mindig a gyülekezetre, mint amit Isten a tulajdon véren szerzett!

A szolgálatban pedig tekintsünk Pál apostolra, aki ezt írja a korintusiaknak: „Magsanyargatom testemet és szolgálva teszem, hogy míg másoknak prédikálok, magam valami módon méltatlanná ne legyek.”

Látjátok, mekkora felelősség van rajtunk? Imádkozzunk értük, hogy méltókká tétessenek erre a feladatra, Krisztus érdeméért, a Szentlélek által! Ámen!

/N.R./

A presbiter jelöltek közül 12 fő presbiter és 3 fő pótpresbiter kell választani.
Továbbá a 12 fő presbiter közül **1 fő főgondnokot és 1 fő gondnokot.**

Barta Zsolt

Barta Zsolt, 25 éves, Gyöngyös. Már 2 éve, hogy életemet átadtam Jézus Krisztusnak. Megtérésem óta talán több nehézség ért, mint előtte, de az áldások száma jóval több ezeknél amit Isten adott nekem. Az áldások közé tartozik, hogy van egy gyülekezet ahová tartozhatok és mellette lett sok testvérem is. Nem a vér köt össze minket, ennél egy sokkal fontosabb dolog köt össze minket, hogy van egy közös mennyei Atyánk. Isten dicsőségére és alázattal elfogadom a presbiteri tisztségre való jelölést és Isten kegyelméből, ha meg is választanak akkor ahogy tudok helyt fogok állni. Ahogy időm és energiám engedni fogja, ahol tudok szolgálni fogok Isten dicsőségére. Ifjúsági munkában, csendesnapok szervezésében, autós szállításban szívesen segítek. Konfirmációi ígém: „Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.” (Zsoltárok 147,3)

/Barta Zsolt/

Czövek Barnabás

1942. február 19-én születtem Szirmán, ma Miskolc egyik kerületéhez tartozik. Hetedik gyerekként érkeztem a családba.

Szüleim hívő, református, munkás emberek voltak. Apám a Diósgyőri Kohászati Üzemben dolgozott, Anyám – mai szóhasználattal – háztartásbeli volt.

A településem, ahol éltünk, példakép volt a családnak a többi emberek előtt. A szüleim nem beszéltek az evangéliumról, hanem annak tanításai szerint éltek. Az Ő életük határozta meg az eddig megélt 75 évemet is. Apám akkor halt meg, amikor az egyetemi tanulmányaim elkezdtem, az anyám amikor befejeztem. 19 évig éltem ebben a kiegyensúlyozott, boldog istenfélő családban. Soha nem láttam az anyámat szomorúnak, aggodalmaskodónak. Mindig azt mondta, hogy ne aggodalmaskodjunk, mert a jó Isten minden napra megadja azt, amire szükségünk van. Nem éltünk jómódban, de nem is nélkülöztünk.

Az általános iskola befejezése után a miskolci Bláthy Ottó Villamosenergiaipari Technikumban folytattam tanulmányaimat. A középiskola befejezése után egy évig dolgoztam, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen folytattam tanulmányaimat, ahol 1966-ban végeztem az Erősáramú Villamosmérnöki Karon.

Egyetlen munkahelyen volt, az Északmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat (ÉMÁSZ). 42 éves szolgálatomat több városban és beosztásban végeztem. Sorrendben: Miskolc technikusként, Balassagyarmat üzemmérnök, Salgótarján tervezőmérnök, Szécsény kirendeltség vezető, Gyöngyös többféle beosztásban a nyugdíjazásomig.

Munkám mellett 38 évig voltam a Magyar Elektrotechnikai Egyesület (MEE) gyöngyösi szervezetének a titkára. Jelenleg a Heves Megyei Mérnöki Kamara Felügyelő Bizottság tagja vagyok.

A Kereskedelmi és Iparkamara megbízásából középiskolákban vizsgaelnökösködöm.

Nem voltam egyik politikai pártnak sem tagja. 1957-ben, a KISZ megalakulása idején, KISZ gyűlések helyett hittanórákra jártam. Feleséggel – aki római katolikus – 1967-ben kötöttünk házasságot. Berzétei László néhai lelkes-esperes feleségemet tiszteletbeli reformátusnak fogadta. Házasságunkból két leányunk született Cecília és Gabriella, ők gyülekezetünkben konfirmáltak. Négy unokánkat is itt keresztelték. 1970-ben költöztünk Szécsényből Gyöngyösre. Néhány év kihagyása után először ritkábban, majd egyre gyakrabban látogattam a gyülekezeti alkalmakat. Berzétei tiszteletes úr kérésére – az Úr akaratából – lettem 1990-ben a gyöngyösi presbitérium tagja. Az elmúlt 27 évben minden munkát, amelyet a gyülekezetben végeztem, szolgálatnak tekintettem és tekintem a mai napig. Az Úrnak legyen hála az elmúlt 75 évért és a végzett szolgálatokért.

/Czövek Barnabás/

Csernyák Frigyesné Mária

Csernyák Frigyesné sz. Tátrai Mária (Sajószentpéter, 1949. április 13)

Halmajugrai lakos vagyok, három éve özvegy. A gyöngyösi gyülekezetnek 1969 óta vagyok tagja, ekkor kötöttem házasságot itt, ebben a templomban. Házasságomból egy lány és egy fiúgyermek született. Nyugdíjazásomig a Mátrafüredi Erdészeti Iskola élelmezés-vezetője voltam. A református egyházzal a kapcsolatom gyermekkoromtól fontos volt a magam és a szüleim számára is. Az általános iskola elvégzése után a Debreceni Református Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat. Az ott kapott útravalók meghatározták az egész életre szóló életfelfogásomat, a tisztán látást a nehezebb években is. Próbáltam az ott tanultakat a közösség javára fordítani, közvetíteni a keresztyén életszemléletet az emberek és a beosztottaim felé. A gyülekezet életét próbálom azzal is nyomon követni, hogy vasárnaponként eljárók az istentiszteletre.

/Csernyák Frigyesné Mária/

Csuj Zoltán Lajos

Csuj Zoltán Lajosnak hívnak. 1968-ban születtem Gyöngyösön.

Középfokú tanulmányaimat 1982-85 között végeztem. 1993-ban kőműves mestervizsgát tettem, építési vállalkozóként dolgozom. Szüleim református szellemben neveltek testvéreimmel együtt. A gyöngyösi gyülekezetben kereszteltek, melyet gyermekkorom óta látogatok. 1982 májusában konfirmáltam, házasságomat is itt kötöttem 1993-ban.

Belső indíttatásból fiamat is igyekeztem a református hitre nevelni, amelyet konfirmálásával tanúsított is 2013 májusában.

A presbiterré jelölés nagy megtiszteltetés számomra, amelyet tisztelettel elfogadok.

/Csuja Zoltán Lajos/

Gellén István

Tisztelt Gyülekezet!

Engedjék meg, hogy egy pár mondatban bemutatkozzam presbiterré jelölésem alkalmából!

A nevem Gellén István 1970. december 15-én láttam meg a napvilágot, Erdélyben, azon belül is Szatmárnémetiben. Tanulmányaimat Nagykárolyban végeztem, ott is konfirmáltam 1984-ben, majd leérettségiztem 1989-ben.

Sajnos az akkori politikai helyzet Erdélyben, nagyon leszűkítette egy református, magyar fiatal ember lehetőségeit, ezért úgy döntöttem (a szüleim beleegyezésével), hogy áttelepülök az Anyaországba. Döntésemet tettek követték és 1989. augusztus havában átléptem az igazságtalan országhatárt!

Itt élő rokonaimnak köszönhetően Martonvásárra kerültem, ahol szeptemberben munkába álltam a Magyar Tudományos Akadémia Mezőgazdasági kutatóintézetében, asszisztensként. Majd következő nyártól lovas tréner és ápolóként dolgoztam Érden. Ellenállva a rengeteg gonosz kísértésnek, amit egy egyedülálló 19 éves fiú megtapasztal ebben a világban, Isten segedelmével sikerült a jó úton maradnom.

Ugyancsak rokonaim által kerültem Vécsre 1990 novemberében és elhelyezkedtem a Mátrai Erőműnél, ahol jelenleg is dolgozom. A ranglétrát megjárva és folyamatosan tovább képezve magam, mára legalulról vasútüzemi művezető, illetve vasútüzemvezető helyettes lettem.

1992-ben megházasodtam, ami azóta is tart szeretett feleségemmel. Erikával született két gyönyörű leányunk, Erika és

Stefánia. 2000-ben sikerült szüleimet és nagymamám is Vécse „csábítanom”, sajnos ma már nagymamám és édesapám is itt hagyta e földi világot.

Társadalmi szerepvállalásomhoz hozzá tartozik, hogy községünk képviselő testületének a tagja vagyok 2014-től, illetve 2005-től szervezem az istentiszteleteket kicsiny falunkban eleinte az önkormányzatnál, napjainkban pedig a szüleim házában.

Megválasztásom esetén szeretném legjobb tudásom szerint segíteni a Gyöngyösi Református Gyülekezet működését, felvirágoztatását, szeretném a szórványban élők érdekeit képviselni, illetve segíteni az eltávolodott híveknek, hogy visszataláljanak a gyülekezetbe.

Nagy megtiszteltetés számomra a presbiterré jelölés, amit természetesen elfogadok!

/Gellén István/

Juhász Béla

Nevem Juhász Béla. 1954-ben születtem Markazon. Édesapám markazi lakos volt, római katolikus. Édesanyám a mai Délvidékről, Bácskossuthfalváról származott, egy nagymúltú, református közösségből. Édesanyám után én református neveltetést kaptam.

Gyöngyösön kereszteltek meg, majd ezt követően 1968-ban konfirmáltam a gyülekezetben, Berzétei esperes úrnál. Ő és kedves felesége, Ilonka néni, és a szülői háttér nagy „lökést” adott a hit útján. Vendéglátóipari iskolát végeztem 1971-ben. Azóta szakácsként (egy időben főszakácsként) dolgozom, lassan ötven éve. Nős vagyok, egy fiúgyermekünk van. Az évek során több egyházi rendezvény megszervezésében és lebonyolításában vettem részt.

A Mindenható Atya segítségével és áldásával minden alkalommal sikerült a munkát elvégezni. Végül szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik személyemet alkalmasnak találták erre a feladatra, és jelöltek, és támogattak.

/Juhász Béla/

Kenyeres Sándor

Büdszentmihályon születtem, református szülők harmadik gyermekeként, 1942-ben. Általános iskolába a szülőfalumban jártam, gimnáziumot Hajdúnánáson végeztem. Érettségi után a debreceni KLTE hallgatója lettem, s itt 1967-ben történelem-földrajz szakos tanári diplomát szereztem. Gyöngyösre 1968-ban kerültem, ahol tanári pályám kiteljesedett. Közel három évtizedig tanárként, majd iskolaigazgatóként szolgáltam a város közoktatását.

A rendszerváltoztatás után csaknem tíz évig részt vettem Gyöngyös politikai, szakmai-politikai közéletében a KDNP színeiben. 1970-ben házasságot kötöttem Egyed Juliannával. Házasságunkból két lányunk született. Ágnes sportszevezői diplomát szerzett Budapesten, Gyöngyvér matematika-földrajz szakos tanár Gyöngyöspatán. A református egyházhoz születésemtől kötődöm.

Büdszentmihályon (ma Tiszavasvári) kereszteltek, 1955-ben konfirmáltam. A gyöngyösi gyülekezetnek 1989-től vagyok tagja. A presbiterjelöltséget több egyháztagunk kérésére vállaltam. Úgy látom, talán utolsó mohikánjai vagyunk annak a generációnak, amely vallja – és hajlandó is érte tenni – a református lelkész dolga gyülekezete hitéletének gondozása, erősítése, míg a presbitérium feladata a gyülekezeti közösség építése és gyarapítása. Reményeim szerint gyülekezeti közösségünk jelentős mértékű gyarapodásához hozzájárul majd egyházi középiskolánk alapítása és működése. Bízom benne, hogy ezt majd az új presbitérium is így gondolja.

/Kenyeres Sándor/

Kenyeressy Dániel

Aldást, békességet!

Ezúton is üdvözlöm a Jelölőbizottság tagjait!

Kenyeressy Dániel vagyok. Azt hiszem, kétféleképpen tudnék Önöknek bemutatkozni: abból a szempontból, amit az emberek látnak és abból a szempontból, amit Isten lát belőlem.

Budapesten születtem 1995-ben és életem első pár hónapját Fóton töltöttem. Utána gyermekkoromat Válon éltem meg, ahol édesapám lelkipásztori szolgálatot végzett. Itt konfirmáltam. Én előbb elkerültem onnan, mint a családom többi része, mert a középiskolát Fóton, az Ökumenikus Általános Iskola és Gimnáziumban végeztem el. Ekkor a nagyszüleimmel éltem, de gyakran jártam haza. Az iskola elvégzése után szüleimhez Gyöngyösre költöztem. Tanulmányaimat Germanisztika-Néderlandisztika szakon kezdtem el három éve a Károli Gáspár Református Egyetemen, ahol a holland nyelvvel és kultúrával foglalkozunk. Jelenleg is ott tanulok, az alapidiploma megszerzéséig még egy évem van hátra. Nagyon szeretnék minél hamarabb fordítóként dolgozni.

Egy gyermekhét vége felé, hatéves koromban fogadtam el, hogy bűneimre egyedül csak Jézus Krisztus adhat valódi megoldást. Azóta tizenhat év telt el és Isten kegyelméből a megszentelődés keskeny, de biztos útját járom. Isten ígését akkor kezdtem el gyakrabban olvasni, amikor az egyetemre elkezdtem bejárni busszal. Másokért is azóta imádkozom rendszerszerűen: általában azokért a nénaposokért, akiket ismerek. Félévente egyszer-kétszer részt veszek az egyetemi diákkörön, többször jártam már Pécelen, Biatorbágyon, Csillagponton és egyéb találkozókon. Igazi közösségemnek mindig azt a gyülekezetet tekintem, ahol élek. Jelen esetben ez a Gyöngyösi Református Gyülekezet.

Pár éve – mikor először vezettem gyermekheti csoportot – tapasztaltam meg, hogy milyen az Urat szolgálni olyan dologban, amire nem tartom magamat alkalmasnak. A presbiteri jelölést is azért vállaltam el, mert megláttam Isten akaratát: Isten nem az alkalmasokat hívja el, hanem az elhívottakat teszi alkalmassá.

„Nem mintha önmagunktól, mintegy a magunk erejéből volnánk alkalmasak arra, hogy bármit is megítéljünk; ellenkezőleg, a mi alkalmasságunk Istentől van.” (2Korinthus 3:5)

Szívesen vállalnék szolgálatot a felekezetek közötti kapcsolatok ápolásában, fizikai munkákban, valamint a fiatalok között.

Isten áldását kérem a Jelölőbizottság munkájára, gyülekezetünk hitbéli életére és a többi presbiterjelöltre!

/Kenyeresy Dániel/

Kiss Ferenc

Tisztelt Elnök asszony, Kedves

Testvérem!

Köszönöm a megkeresést a Gyülekezet Presbiter jelölésével kapcsolatban.

Szeretnék bemutatkozni:

KISS FERENC vagyok, 1961.07.29-én születtem, Érszöllösön, a Partiumban.

Itt végeztem általános iskolai tanulmányaimat. 1980-ban érettségi diplomát szereztem Nagyváradon.

1990-ig a Nagyváradai Hőerőműben dolgoztam energetikai gép és berendezés szerelő szakmában. 1990-től Gyöngyösön élek, 1992-ig Visontán dolgoztam bányagép szerelő szakmában. 1992-től a Gyöngyösi Hanisz téri Társasháznál dolgozom. Korábban gépészeti vezető szakterületen, majd a társasházkezelői szakképesítés megszerzése után a társasház gazdálkodását is én végzem, éves 90-100 M. Forint gazdálkodással. 1983-tól élünk együtt a feleségemmel, két leánygyerekm van, mind ketten a Gyöngyösi Gimnáziumban érettségiztek, majd egyetemi diplomát szereztek. Most az egyik Szombathelyen, a másik Budapesten él és dolgozik. A két gyerek a Gyöngyösi Gyülekezetben konfirmált.

A családban már voltak presbiterek, édesapám részéről nagypapám, valamint Keresztanyám, mindketten halálukig töltötték be ezt a tisztséget.

A munkabeosztásom nagyon zsúfolt és kötött, ezért kevés szabadidővel rendelkezem. Az üzemeltetéssel, gazdálkodással, fenntartással kapcsolatos dolgokban tudok elsősorban hasznára lenni a Gyülekezetnek, havi kettő óránál többet viszont erre a feladatra a kööttség miatt nem tudok biztosítani.

Amennyiben ennyivel is segítek a Gyülekezet működésén, akkor vállalom a jelölést, ellenkező esetben viszont nem tudom vállalni.

Köszönettel: Kiss Ferenc Testvér.

/Kiss Ferenc/

Dr. Komenczi Bertalan

1947-ben születtem Gyöngyösön. Középiszkolai tanulmányaimat a város gimnáziumában végeztem, amelynek 1971-től tanára, 1994 és 1999 között

pedig igazgatója voltam. 2000-től az Eszterházy Károly Főiskola tanára lettem. Jelenleg az Eszterházy Károly Egyetem Pedagógiai Karának egyetemi tanára (Professor Emeritus), a Neveléstudományi Doktori Iskola Digitális Pedagógia programjának vezetője vagyok. 1990 és 1994 között a gyöngyösi választókerzet országgyűlési képviselője voltam. 1984-től - néhány megszakítással - a gyöngyösi gyülekezet presbitereként tevékenykedtem.

Egyúttal nyilatkozom, hogy a presbiterré jelölést elfogadom.

/Dr. Komenczi Bertalan/

Kóré Sándor

Kóré Sándor, nyugdíjas: lakatos, hegesztő (1938, Bükkzsérc).

1959 óta vagyok gyöngyössolymosi lakos, ettől az időtől vagyok a Gyöngyösi Református Egyházközség tagja is.

Évtizedek óta (45 éve) a presbiteri tisztséget betöltöm. Több mint 25 éve végzem szeretettel az Úrsztala melletti szolgálatot, és fogadó presbiterként köszöntöm a templomba érkezőket.

Több évtizede (30-35 éve) terveztük meg külső segítséggel, a két harang villamosítását - amely ma is hívja a hívőket az istentiszteletre -, emellett elvégzem az időközi javításokat.

Isten segítségével örömmel végzem ezeket a szolgálatokat az Úr dicsőségére, a gyülekezet javára.

/Kóré Sándor/

Kovács István Zoltán

Nevem Kovács István, 1965. június 7-én születtem Szatmárnémetiben. Édesanyám Ablonczy Julianna és édesapám Kovács Zoltán szintén Szatmárnémetiben születtek és az ő szüleik is, mindketten református vallásúak. A város egyetlen magyar nyelvű gimnáziumában („Kölcsey Ferenc Gimnázium” régen ez volt a város református fiú gimnáziuma és ma ismét a református egyház tulajdonában van) érettségiztem és a „Láncos templomban” konfirmáltam.

Foglalkozásom bányamérnök, az egyetemet 1989-ben fejeztem be és Visontán dolgozom 1990-től. Feleségem

gyöngyösi születésű – Bokk Éva – angoltanár (édesapja markazi édesanyja pedig sályi) katolikus vallású. 1994-ben házasodtunk és három gyermekünk van, Áron 20 éves orvostanhallgató a SOTE-n, Zoli 18 éves idén érettségizett és az ELTE-re jelentkezett fizika szakra, Nóra kislányunk pedig 10 éves. Két gyermekem Áron és Nóra katolikus vallásúak, Zoli pedig református Szatmárnémetiben a láncos templomban lett megkeresztelve és Gyöngyösön confirmált. Nagy megtiszteltetésnek vettem a presbiteri felkérést, amit hosszas gondolkodást követően fogadtam el. A presbiteri szolgálatról, feladatokról nem sok ismeretem van, de igyekszem majd a kötelességnek ezt az oldalát is megismerni és ha úgy hozza a sors legjobb tudásom szerint elvégezni.

/Kovács István Zoltán/

Lukács István

1941-ben születtem Cserépfalun. Ott confirmáltam. Feleségem gyöngyöstarjáni. Negyven éve élünk itt. Kertészmérnök vagyok.

A Gyöngyös-Domoszlói Állami Gazdaságban, majd 1971-től a gyöngyöspatai (három faluból összevont) TSZ-nél dolgoztam. Nyugdíjazásom után családi gazdaságunkban gazdálkodunk.

Leányunk Edina, hittan tanár a Vak Bottyán Szakközépiskolában. Fiunk Zoltán, ügyvéd. A 70-es évek közepe óta járok a gyöngyösi gyülekezetbe. A presbiterjelöltséget vállalom.

/Lukács István/

Luzsi Istvánné Éva

Luzsi Istvánné született Szabó Éva Tiszaburán 1953.04.29-én, egy református család negyedik gyermekeként. 1965. április 16-án confirmáltam. A gyöngyösi gyülekezethez az Úr 2007-ben vezetett és 2008-tól szolgáltam nagy örömmel az énekkarban. Számomra az éneklés imádság és, ha az Isten más szolgálattal is meg akar bízni, akkor alázattal tekintek rá. A presbiterre jelölést elfogadom.

/Luzsi Istvánné Éva/

Nyitrai Zoltán

1949-ben születtem az erdélyi Kolozs megye egy kicsiny falujában, ahol, miután elvégeztem az elemi iskolát, az enyedi Bethlen Gábor Kollégiumban érettségiztem. Öt év múlva a iasi-i Műszaki Egyetemen diplomát szereztem vegyész mérnöki karon, 1972-ben. Megnősültem 1974-ben, majd az azt követő két évben két gyerekkel áldott meg a jó Isten. 1975-ben Nagybányára költöztünk, ahova a feleségem, Jutka kapott kihelyezést. Ez még azt vonta maga után, hogy én át kellett térjek a kohászatra... 1990-ben elindultunk mi is „hazát cserélni”. Bátran állítom, minden elő volt készítve. Gyöngyösre mások unszolására jöttem érdeklődni... Itt ellenben „olyan szerencsénk” volt, hogy ugyanabban a városban olyan szükség volt a német tanerőre, hogy lakást is ígértek, csak jöjjünk, sőt végül is az én munkahelyemet is- a városi kórház laboratóriuma- az iskola igazgatójának révén találtuk meg. Ott is maradtunk mindketten a nyugdíjazásunkig.

Ami a vallás gyakorlását illeti ketten két különböző helyről indultunk... Én gyerek koromtól jártam a templomba, mert kellett menni, de végül is az nem ellenálláshoz vezetett, hanem szokássá vált és meg sem fordult a fejemben, hogy amit ott hallunk az nem lehet igaz. Tehát számomra Isten létezése az megkérdőjelezhetetlen volt, ugyanúgy az is, hogy Jézus az Isten fia, meghalt és feltámadt... De mivel a Bibliát 35 éves koromig nem olvastam már mint egyetemre járó gondolkodó ember az élet magyarázatát nem biblikusan láttam. A Bibliából annyit tudtam, amennyit egy év alatt kb. 10 templomba járás alatt az ember megtud! Azt hogy az életben vannak igazságtalanságok úgy tudtam megmagyarázni, hogy Isten nem tudhat

mindenről, pláne azért is, mert a föld kerek... A feleségem a szülei révén ateista nevelést kapott.. Ezért megegyeztünk, hogy elfogadjuk egymás hitét és többet nem beszélünk róla még akkor sem, ha majd összeházasodunk... És ez így is történt! Időközben az is megtörtént, hogy a szüleim noszogatására 1981-ben megkereszteltük a gyerekeinket. Akkor kaptunk egy Bibliát, amit először 1984-ben olvastam el, amikor hosszabb ideig kórházba kerültem... Persze ennek annyi eredménye volt, hogy mentem a lelkipásztorhoz jelezvén mennyi ellentmondást találtam a Bibliában... Ellenben egy volt osztálytársam elmondta, hogy ő azért ment teológiára, hogy érettségi után ne vigyék el katonának. (mert Ő mindig egy bukdácsoló tanuló volt ...). Prédikálta is minden húsvétkor, hogy Krisztus feltámadott, de Ő ezt nem hitte, csak prédikálta. Addig, amíg nagyon furcsa lelki állapotba került, amitől nem tudott szabadulni! Ekkor jutott eszébe: mégis létezhet az Isten?! Kinjában imádkozott, ha létezik, akkor nyugtassa Őt meg. És megnyugodott. Így történt, hogy a tíz éves érettségi találkozónkon ott egy már megtért lelkészt ismertem meg... aki nem is hasonlított ahhoz a bukdácsoló diákhoz, sem a többi addig ismert lelkészhez! Elhatároztam, hogy vele beszélnem kell, külön, minek tulajdonítható ez a változás?! Sajnos a nagy távolságok miatt erre csak évek múlva került sor. Ekkor hosszas bizonyágtévése után nálam egy gondolkodásbeli változás állt be, olyan szempontból, hogy a Bibliát el kell fogadni úgy, hogy ami ott meg van írva az mind igaz és abban az Istenben kell hinni, nem pedig az általam elképzelt „félíg istenben”. Innentől kezdve a

bibliavetésom rendszeres lett, számos dolgot nem értettem meg vagy továbbra is ellentmondásosnak találtam, de az volt a jó, hogy mindig kérdeztem, hogy hogyan kell ezt vagy azt érteni, és ez csak a javamra vált. Magyarországon vált gyakorlattá, hogy másokért is imádkozzam. Nagyon nagy öröm, ha tapasztalom, hogy az ima meghallgattatott! Ugyanakkor alázatra is készítet, el kell fogadni, hogy nem írhatjuk elő Istennek mit várunk, hogy teljesítsen. Ő jobban tudja mikor mi válik a hasznunkra. Így volt nagy öröm számunkra az a csoda, hogy Jutka a megbeszélésünk következményeként nem az én „győzködésemmre” tért meg, hanem a Lélek munkájának eredményeként.

Megi: amennyiben megfelelnék, a választási listára kérem csak akkor tegyenek, ha elfogadnak engem úgy mint olyat, aki az úrvacsorázáskor nem áll oda a presbiterek külön sorába.. Én oda nem tudok állni, mert semmivel sem vagyok különb mint a többi testvérek, nem érdelek semmiért külön kézfogást meg ölelgetést, meg puszilgatást.

/Nyitrai Zoltán/

Péczy Szabolcs

Péczy Szabolcs 1946-ban született Gyöngyösön, apai ágon régi református családban. A Deák Ferenc utcában nőtt fel, népes lokálpatrióta, polgári

környezetben. 1960-ban konfirmált. A debreceni református gimnáziumban majd a gyöngyösi Vak Bottyán Gimnáziumban tanult. Gyermekkori társát, Huszár Katalin fogászati asszisztenst, 1968-ban vette feleségül.

Negyvennyolc évig éltek boldog házasságban. Gyermekük: Dóra és Patrícia. Huszonegy évesen, labdarúgóként megsérült, ezután segédedző, majd a budapesti főiskola elvégzésével labdarúgó szakedző lett, így dolgozott több mint két évtizedig. 1990-től a gyöngyöshalászi iskolában volt testnevelő tanár, majd 2008-tól egy évig a gyöngyösi sportiskolában. 1990-ben választották először presbiterré gyülekezetünkben. A régiségek ismerője és gyűjtője, templomunkat és parókiánkat több tárggyal gazdagította. Egy éve vesztette el feleségét. A Semper Reformári Debet Alapítvány alapítója, 2017-től törvényes kuratóriumi elnöke. Önkormányzati képviselőként, az előző politikai ciklusban, a gyülekezet építési felújítási munkáihoz többször szerezte meg a város segítségét. A presbitérium ülésein az elmúlt években is részt vett, véleményét formált abban, hogy gyülekezetünk élete előbbre juthasson.

/Péczy Szabolcs/

Torday János

Nevem: Torday János. 1948-ban születtem Gyöngyösön. Iskoláimat szülővárosomban, illetve Budapesten végeztem. Már gyerekkoromban eljártam gyerekistentiszteletre, illetve konfirmációs előkészítőre. 1962-ben konfirmáltam. Iskoláim befejezése után, a Visontai Bányánál kezdtem el dolgozni, mint villanszerelő. 1972-ben megnősültem. Később megszülettek a lányaim. 1990-ben a nejem is megismerkedett a hittel. 1995-ben lekonfirmált, szintén ebben az évben megtartottuk a templomi esküvőt. 2005-ben sajnos megözvegyültem. Én a Bányától jöttem el kordekvezményes nyugdíjba. Lányaim férjhez mentek és van hét unokám. A lányaim közül kettő református, és négy gyerek. Szabadidőm nagyrészt az unokák, illetve kilenc gyerekem köti le. Amiben tudok segíteni a gyülekezetnek: javítás, karbantartás.

/Torday János/

Vaszkun Tibor

Nyíregyházán 1957. június 27-én születtem. A sárospataki II. Rákóczi Ferenc Gimnáziumban 1975-ben érettségiztem. Középszintű testnevelő-

tanári diplomámat 1980-ban a Testnevelési Főiskolán szereztem.

Feleségem is pedagógus. 3 gyermekünk van, Csaba, Balázs és Gergő.

A diploma megszerzése után edző, majd sportfelügyelő végzettséget szereztem, 1986-tól általános iskolai és középiskolai testnevelő tanár voltam.

1990-ben a Tiszán Innei Református Egyházkerület felkért, hogy vállaljam el a Sárospataki Református Kollégium Gimnázium Internátusainak vezetését, melynek szívesen eleget tettem.

Feleségem ez idő alatt megszerezte a Debreceni Egyetemen református hitoktatói képesítést. Ezek után a Sárospataki Református Hitközségben hitoktatóként dolgoztam.

1998-ban feleségem édesanyjának súlyos szívbetege miatt váltanom kellett és visszaköltöztünk Gyöngyösre.

Azóta két idősebb gyermekünk megnősült és 3 unokával ajándékoztak meg bennünket.

Visszaköltözésünk után a Gyöngyösi Egressy Béni Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában helyezkedtem el, mint testnevelő tanár. Feleségem is itt dolgozott, innen ment nyugdíjba.

/Vaszkun Tibor/

**Ezúton kívánunk minden
kedves gyülekezeti tagunknak
és olvasónknak
imádságos Lelket!**

**Az Úr áldását kérjük a
Gyülekezetünkre!**

Hirdetések – Rendkívüli alkalmaink

Szeptember 23. szombat - Gyülekezeti diáknap a reformáció 500. évében

Október 1. vasárnap – Presbiterválasztás